

Demasure Sam	710	3 ^{de} graad TSO
--------------	-----	---------------------------

Een honderdjarige man uit Torhout
Heeft gisterenavond eens goed geblowd.
Toen hij zijn joint wou fikken
Kwamen net de fikken !
Dan pas kreeg hij het echt benauwd.

Commentaar van de jury

Heel wat deelnemers ondernamen een goede poging. Humor was steeds aanwezig, maar jammer genoeg werd meestal wel gezondigd tegen één of andere spelregel ; een echte pointe ontbrak vaak in de vijfde regel of regels drie en vier waren te lang ... Het rijmschema bevatte soms staplappen of klopte niet helemaal. En de spelling ... die kon vaak beter. Toch slaagden we erin enkele limericks te weerhouden. Eervolle vermeldingen zijn er voor Ruben Depoortere uit 6 ET en Niels Kimpe uit 5 IW, dat van Sam Demasure uit 7 IO wer als beste gekozen ; het is origineel en voldoet aan alle regels. Proficiat en dank aan iedereen die zijn « inspiratie » neerpende

VJ

Vandewaetere Jason	3 HB	2 ^{de} graad BSO
--------------------	------	---------------------------

Een honderdjarige man uit Torhout
Beet, net iets te hard, op zijn kippenbout.
Hij had zijn tanden
In zijn handen
En liet ze vervangen door exemplaren van goud.

Deze dichter heeft de limerick duidelijk in de vingers : de spelregels voor het schrijven van het plezierdicht werden zonder al te veel moeite toegepast en menig lezer ziet de situatie zo voor zich !
Wonderlijk om zien hoe het strakke rijmschema geen enkele hinder oplevert bij het uitwerken van deze grappige situatie die ons meevoert naar een knoert van een clou. We zijn er vrij zeker van dat deze limerick zelfs bij de meest doorgewinterde zuurpruim op zijn minst een mild monniklachje zal weten te ontfutselen.
(De West-Vlaamse vereniging van tandtechnici laat trouwens weten dat ze het gedicht op placemats in alle West-Vlaamse rusthuizen wil verspreiden ...)

VS

Dank aan allen die (op de ene of op een andere) manier bijdroegen tot het weetslagen van deze dag van de rijmelarijen.
--

Ik dacht aan wijn fris en helder, Dus begaf ik me naar de kelder. Bij het naar beneden gaan Kwam seks mijn brein bestaan Toen kwam ik naar boven met selder. VWK

Charmieron is één van mijn talenten. Jammer, het lukt enkel bij de venten ! Meisjes moeten niet van mij weten, Een lief kan ik dus wel vergeten. En meisjes van plezier kosten ~~de~~ veel centen. Niels Kimpe
--

Juryverslag Gedichtendag 2006

Een honderdjarige man uit Torhout Die van groene blaadjes houdt Nou op café En wie ging er mee Een van negentig, dat bond hij te ond. BNK
--

Een honderdjarige man uit Torhout
Nam alles met een korreltje zout.
Hij leefde met een lieve lust
Tot hij was uitgeblust.
Nu wordt er om hem gerouwd !
Ruben Depoortere

Een rechtvaardige leraar uit Schaffen Was tegen de leerlingen aan het blaffen Zo letten niet op De leraar riep stop En zei dat iedereen verder kon maffen. VWK

Verlag gedichtendag 2006

Sven Soenens 4 HT 2de graad technieken

Het allerknapste meisje van de klas
Lag te zonnen in het gras.
Ik zat haar te begluren,
Wel 100 lange uren,
Tot ik zag dat haar vriendje er ook was

Commentaar van de jury

Deze dichter gebruikt de taal als een gegeven waarin hij zijn wildste puberale dromen probeert uit te drukken. Het nogal 'kinky'-gegeven van de stalking wordt door de dichter op vrij poëtische wijze weggelachen waardoor het nogal vrij a-sociaal gegeven van het gluren toch op sympathie van de lezer kan rekenen. De zelfspot op het eind van zijn relaas wijst erop dat de dichter zijn plaats in de amoureuze wereld druk aan het zoeken is en hij misschien tot het inzicht is gekomen dat, voor zijn plaatsje, geknokt zal moeten worden. Tenzij onze dichter zich als een ware asceet - zoals het in zijn ivoren toren wel gepast is - zelf gaat ondergraven, zijn kop onder het zand gaat steken en zich als literair talent eerder op het gevecht met woorden zal storten om zijn geestelijk misprijzen te gaan uitdrukken. Wij, als jury, zijn trots deze parel aan de Nederlandstalige kroon te hebben ontdekt en kijken uit naar verder werk van deze meester!

VLS

Bjorn Degrande en Ward Coysman 5 EI 3de graad BSO

Het allerknapste meisje van de klas
Ik wou dat ze de mijne was
Ze liep over straat
En vroeg me om raad
En het kwam van pas dat ik single was.

Commentaar van de jury

Het eerste en het laatste vers bevatten exact evenveel lettergrepen, net als het derde en het vierde vers, waardoor het ritme geenszins stukt. Deze talentrijke dichters zorgen in het vijfde vers zelfs voor een binnenrijm (pas...was) en voor assonanties (gelijkheid van klinkers of halfrim, hier de gedekte of de'korte'a). Wie droomt overigens niet van een heel knappe vrouw, die dan nog een beroep op je kennis of kunde doet? En dan net nog single zijn. Wat een genot! Het laatste vers nodigt je uit om volop te fantaseren. Wat een samenspel van gevoelens en rede! Het lijkt wel of Bjorn en Ward het mysterie van het leven hebben ontdekt.

VNU

VAN BELLE Jean Marc

leraar

Het allerknapste meisje van de klas
Droomde even dat ze een jongen was
Maar toen ze na het lopen
Haar t-shirt ging ontbloten,
Zag het VII pas hoe mooi zij was.

Commentaar van de jury

De stijl van deze poeet valt nog het best te vergelijken met die van een Olympisch keurturner die, klaar voor zijn aanloop over het paard, zichzelf binnenskamers, de stappen voor zijn oogstrelende, kunstzinnige meesterdaad probeert voor te stellen. De tien lettergrepen waarmee hier gegoocheld worden, lijken wel de lijpunten waaraan onze gymnast zijn aanloop probeert op te hangen. De ritmiek van zijn passen herhaalt zich in het tweede vers, waarna de dichter een versnelling hoger schakelt en zijn zieleroerselen nog slechts zeven letterklappen de tijd gunt om aan zijn onvermoerbare geest te ontsnappen. Ondertussen komt de hindernis - voor onze keurturner het paard, voor onze lyrisch bevlogen leerkracht ontegensprekelijk een opstekende lang vervlogen traumatische frustratie - langzaam dichterbij. Zoals onze elite turner zijn afstoot en afsprong menig maal in groezelige oefenzaaltjes heeft voorbereid, zo heeft onze dichter zijn groezelige geestenkronkels op gepaste wijze aan de bewonderende lezer mee. Net als de aaahs en de oooohs van het Olympisch publiek de kunde van onze olympische gymnast lijken te bevestigen, zo lijken de beelden die na het lezen van dit gedicht in onze hoofden opdulken de waarachtigheid van de gedachten van deze schrijver weer te geven. De jury bedankt de schrijver voor de beelden die hij, via de taal, op ons netvlies heeft geprojecteerd. Naar het schijnt kan men van hergeformatteerde harde schijven nog altijd oorspronkelijke data terug ophalen. De input van de data die ons door de Heer Van Belle werd aangereikt lijkt op mijn harde schijf onuitwisbare sporen te hebben nagelaten. Meer van dat!

VLS

PS: Inderdaad, indien u data kwijt bent of per ongeluk uw herformatteerde, mail ons gerust op info@logocom.be